

1. Idős jász pár a 19. sz. második felében

Katalin fején „fékető” arany csipkés fekete bársony. „viganója” sötétzöld gyapjúszövet, kötője fekete selyem fekete csipkével. „Ködmöne” jászberényi szücs munkája fehér bárányszőr zöld hímzéssel, piros bőr szegéllyel és gombokkal. Az eredeti mintául szolgáló „ködmön” Boldogról került a Jász Múzeumba. János fején barna bárányszőr süveg, „Kék”-ben. Tehát a teljes ruházat sötétkék. Kezében pipa, zsebében a hozzávaló díszes „kostök” dohányzacskó. Lábán fekete ráncos szárú csizma, elől bojtjal.

Zorkóczy Miklósné viseletes baba készítő népi iparművész

Sök évvel ezelőtt elhatároztam, hogy elkészítem hazám elfelejtett paraszti viseleteinek hiteles kicsinyített mását. Ehhez legalkalmasabb hordozól a „babát” választottam.

A szép gondolat valóra válása sokáig váratott magára, mivel munkám lelegején rá kellett jönnöm, hogy sem néprajzilag, sem technikailag akkor erre a feladatra nem voltam kellően felkészülve. A sorozatos önmagam előtti kudarc kedvemet szegte. Feladtam volna, de férjem ezt nem hagyta. Az elkészített négy viseletes babámat elvitte a NIT-be zsűriztetni. Mind a négyet elfogadták. Ettől kezdve *dr. Barsi Hajna* volt segítségemre abban, hogy személyes kapcsolatot teremthessek neves néprajzkutatókkal.

Azóta *dr. Varga Mariann, dr. Flórián Mária, dr. Kerecsényi Edit, dr. Bathó Edit* és nem utolsósorban *dr. Györgyi Erzsébet* szakmai segítségével végzem gyűjtő és feldolgozó munkámat.

Így lettem a Kiss Áron Magyar Játék Társaság „Viseletes babák” szekciójának tagja. 1995-ben negyven zsűrizett „viseletes baba” boldog tulajdonosaként lettem népi iparművész. Ekkor rendeztem meg első önálló kiállításomat, melyet azóta tizenhét kö-

vetett. A kiállítások nagyrészt múzeumokban kerültek bemutatásra, melyeket minden alkalommal férjem, *Zorkóczy Miklós* rendezett.

Kutatásaim első területe a kárpátaljai magyarság viseletének feldolgozása volt, mely feldolgozás a Néprajzi Múzeum viseleti anyagába került.

2001-ben felvételt nyertem a Magyar Néprajzi Társaság tagjai sorába. Ez nagy szakmai lehetőséget biztosít számomra.

Tagja vagyok a budapesti „Baba Klub”-nak, a győri „Baba Barát Egyesület”-nek. A Győrben megrendezett „Országos Babakonferenciákon” rendszeresen szerepelek előadóként. Néhány éve pedig zsűrizésre is felkérnek. 2002. április 25-28-ig III. Országos Játékkészítők Konferenciáján a „Viseletes babák” szekciójának vezetésével bízott meg a Kiss Áron Magyar Játék Társaság, az „Aranykapu” Népművészeti Egyesület és a Kiss Áron M.J.T. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tagszervezet, melynek boldogan tettem eleget.

Örömmel végzem azt a néprajzi kutató munkát, mely a magyar viselet mellett a hazai nemzetiségek viseletét is hivatott feldolgozni. Az eddig elkészített száz „viseletes babám” elkészítésénél az alakok felépítésénél, arckialakításánál szem előtt tartom a népcsoportok antropológiai adottságait is.

2. Középkorú módos kun pár

Regina fején fekete kun „fékető” csipkéből, gyöngyből, kevés sötétlila szalagdísszel, és strucctollal ékesítve. Vállán lila selyem vállkendő és a híres kunsági női bunda. Barna birkabőr, fekete selyem hímmel/perzsa gallérral és szegéssel. Lila atlasz szoknyáját fekete selyem kötény fedi. Lábán fekete csizma. Márton fején „kunkalap” árvalányhajjal, vállán kunsági szűr kisújszálási szücs mintakönyv alapján készült. Bógatyája előtt kékfestő kötény, fehér gépvarrásos díszítménnyel. Kezében a csikóbőrös kulacs. A pár öltözete szintén a 19. sz. végének modellje.